

POSTANOWIENIE

6 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 6 marca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa N. N.

przeciwko S. N.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

postanowieniem z 9 stycznia 2025 r., X C 2230/24,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 9 stycznia 2025 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zwrócił się do Sądu Najwyższego o wskazanie sądu właściwego do rozpoznania sprawy z powództwa N. N. przeciwko S. N. o rozwód.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. O oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że przyczyny uzasadniające oznaczenie sądu na podstawie art. 45 k.p.c. muszą być wykazane. Przedstawienie okoliczności, które świadczyłyby o wystąpieniu stanu rzeczy wypełniającego hipotezę normy wynikającej z art. 45 k.p.c., należy do sądu występującego o oznaczenie sądu właściwego, co może nastąpić wyłącznie w uzasadnieniu takiego postanowienia (zob.m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019/2/25; z 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, OSNC 2015/12/150; z 13 listopada 2007 r., III CO 17/07, nie publ.).

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy nie uzasadnił swojego wystąpienia. Rekonstrukcja okoliczności oraz argumentów mających uzasadnić oznaczenie sądu właściwego nie należą do Sądu Najwyższego.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.

[SOP]